

dette Spørgsmaal, og han lovede mig at tage det under Overvejelse. I Glostrup er nemlig Befolkningen fattig, der er saa at sige ingen Velhavere. Der betales her 10 Øre i Porto, men i Gentofte f. Eks., hvor der er ret velhavende Borgere, betales der i Brevporto den halve Pris, nemlig 5 Øre. Jeg ved godt, at Glostrup hører ikke under Københavns Postdistrikt; om der kan ske Ændringer i denne Retning, ved jeg derfor ikke, men jeg vil dog bede den højtærede Minister om at tage det under Overvejelse.

Det glædede mig, da Maden paa Middelgrundstortet blev kritiseret, at høre, at den højtærede Forsvarsminister havde været saa resolut øjeblikkelig at tage derud for at undersøge Forholdene og smage paa Maden, og den var selvfølgelig slet, det fremgik af den højtærede Ministers Udtalelser. Den højtærede Minister talte om; at man havde benyttet islandsk Lammekød, fordi Flæsket, der var afleveret til Forterne, ikke kunde holde sig i Sommertiden, men var fordærvet. Dette finder jo ikke alene Sted ved Middelgrundstortet; hvor vore Soldater ligge i Sommertiden, ere Fødevarerne meget slette. Det samme er Tilfældet f. Eks. ved Garderhøjfortet. Der have de til det menige Mandskab leverede Fødevarer været fordærvede, før de bleve udleverede til Mandskabet. Dette gælder ikke alene Flæsk og andre Sulevarer, men ogsaa Fisk, ja, selv Grøntsager have været i en meget slet Forfatning. Der er blevet klaget til de overordnede, Varerne ere blevne besigtigede, men Forholdet har med Hensyn til Klagen for Garderhøjfortet været det, at der er gaaet nogle Dage mellem Klagen og Undersøgelsen, der har da været stor Opstandelse paa Fortet, og man har søgt at gøre det saa pænt og godt som muligt, for at det ikke skulde se saa fælt ad, som det i Virkeligheden var. Efter al Sandsynlighed er det første Klasses Varer, der leveres — det skal det jo være — men Fejlen er vistnok den, at Varerne komme i altfor store Portioner til, at de kunne holde sig. Der findes f. Eks. ikke saa meget som et Saltekar, hvor man kan konservere Flæsket i Sommertiden. Det er dog kun smaa Udgifter, der kræves hertil, og det forekommer mig, at der bør tages Hensyn til Klagen, saaledes at disse Forhold ordnes paa en tilfredsstillende Maade.

Maa jeg samtidig fremsætte en Klage for en anden Afdeling af vort Militærvæsen. Det gælder Forholdene ved Frederiksværk, hvor Ordningen er den, at det er skiftende Hold, som gøre Tjeneste. Nu

er der der det Forhold, som maa skyldes en meget daarlig Administration, at naar et Hold forbruger mere end fastsat i Reglementet, faar det næste Hold, naar det kommer til Afløsning, Indskrænkning i Kosten, fordi det foregaaende Hold har faaet mere, end der tilkom det. Det maa nok kunne ordnes saaledes, at hvert Hold faar det i Reglementet fastsatte, saaledes at ikke et Hold skal lide under, at et andet har faaet for meget. Det er Forhold indenfor vort Militærvæsen, der bør ordnes hurtigst muligt. Naar den højtærede Forsvarsminister har talt om, at han vilde gøre alt for, at det blev en god Opdragelse, de menige militære faa, saa nytter det jo ikke, naar de faa en slet og mangelfuld Kost.

En Sag, jeg tidligere har omtalt her, har man anmodet mig om at fremdrage igen. Efter den Højesteretsdom, der overgik Lodsinspektør Bardenfleth for ulovlig Lodsning i de vestlige Farvande, skulde han tilbagebetale de Lodspenge, der derved vare indkomne i Helsingør Lodseri. Man skulde have troet, at naar Højesteret afsiger den Dom, og at Lodsloven forbyder Helsingør Lodseri at lodse i disse Farvande, havde man øjeblikkelig sat en Stopper derfor og sagt til Hr. Bardenfleth: Du har at holde dig til Lodsloven, saa maa man se, om der senere kan træffes nogen anden Ordning. Men man har ikke blot tilgivet ham dette, men desuden har Statskassen maattet betale de 5,177 Kr. til Nyborg Lodseri, og oven i Købet har den daværende Forsvarsminister, den nuværende højtærede Finansminister, givet Helsingør Lodseri Tilladelse til alligevel at lodse i disse Farvande indtil den 1. September dette Aar. Der var ikke andet for Lodserne at gøre end at finde sig i, hvad der er sket, og afvente Tiden. Men 1. September er kommet, og endnu have vi de samme Forhold. Det siges, at Ret til Lodsning i disse Farvande er givet Helsingør Lodseri indtil 1. Januar 1911. Lodserne derovre spørge nu, hvorledes det vil gaa den 1. Januar 1911, om de Rettigheder, der ere givne Helsingør Lodseri, saa ville ophøre eller blive forlængede. Det sidste vilde være et Indgreb i andre Lodsers Rettigheder og vilde selvfølgelig betyde et stort økonomisk Tab for disse Mennesker. Lodserne ønske nu at komme paa fast Løn. De mene, at saadanne Overtrædelser som de, der ere begaaede af Helsingør Lodseri, da for Fremtiden ville ophøre af sig selv, idet man saa ikke vil gribe ind i andres Rettigheder for at erhverve større Indtægter.